

Zahvala za krašenje v marcu vasema **Jagoče in Tovsto**. Čiščenje cerkve in priprava svetišča za velikonočne praznike bo v sredo, po utranji sveti maši. V aprilu čisti in krasi **Brstnik in Rifengozd**.

Razmere kažejo, da bomo prikrajšani za običajno obhajanje praznikov. Tisti, ki boste spremljali obrede preko medijev, lahko sodelujete v bogoslužju svetega tridnevja.

Za sv. mašo oz. obrede velikonočnega tridnevja v župnijski cerkvi, v kolikor bodo ukrepi NIJZ-ja nespremenjeni, se je potrebno najaviti.

Na **veliki četrtek** je v navadi tudi obred umivanja nog. Letos bi ga lahko opravili po družinah, ko bi npr. oče umil noge ženi in otrokom, potem pa bi skupaj spremljali prenos bogoslužja po medijih.

Za **veliki petek** si doma pripravite križ, ki ga za-grnete in ga, med obredom češčenja križa, odkrivajte, skupaj z duhovnikom v cerkvi (od kjer boste spremljali bogoslužje) ter ga potem počastite.

Na **veliko soboto** bo blagoslovljeni ogenj mogoče ponesti na svoje domove po 7. uri, iz pred župnijske cerkve.

Blagoslovi jedil v laški nadžupniji bomo prilagajali navodilom NIJZ-ja: upoštevajte navodila, ki bodo natisnjena pred župnijsko cerkvijo. Običajni raspored: Sv. Martin: ob 11.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00 / Marija Gradec: 15.00/ Rifengozd: ob 10.30 / Sv. Krištof ob 12.00 - **Za vigilijo**, če jo boste spremljali preko medijev, si doma pripravite lepo svečo, ki jo boste na začetku vigilije prižgali (tudi sobo / stanovanje imejte bolj skromno osvetljeno, da bo svetloba sveče prišla bolj do izraza, pri slavi pa tudi vi prižgete vse luči), ter blagoslovljeno vodo, s katero se boste po obnovitvi krstnih obljub pokropili / pokrižali. Blagoslovljeno vodo si lahko priskrbite v župnijski cerkvi.

6. POSTNA NEDELJA, 28.3.

7.00: živi in + farani

9.00: + Marija PLANKO
+ Anica OJSTERŠEK

10.30: + starši Ana, Adolf BELEJ, Julijana in Ivan BURGER (50. obl.) ter priprošnja za zdravje

PONEDELJEK, 29.3., sv. Štefan IX, papež

7.30: + Anika VODIŠEK

+ Frančiška ZALOKAR, 1. obl.
+ Zdenko in Marija RATAJ

TOREK, 30.3., sv. Zosim, škof

19.00: + Ferdinand PAJK, obl.

+ starši Marija in Jože TUŠEK, Helena,
Lojze HVALIČ in brat Jože TUŠEK
+ Franc MAČEK, 30. dan

SREDA, 31.3., sv. Gvido, opat

7.30: + Angelca VERBOVŠEK

+ Nadja TABOROVETS
+ Marjana ŠKORJA

ČETRTEK, 1.4., VELIKI ČETRTEK

19.30: + Mihael JAKOPIČ, 8. dan
za mir in zdravje v družini
+ Danica MAČEK

PETEK, 2.4., VELIKI PETEK

15.00: križev pot

19.30: obredi velikega petka

SOBOTA, 3.4., VELIKA SOBOTA

7.00: blagoslov ognja

19.30: obredi velikonočne vigilije
+ Zdenka GOTER
+ Alojzij SLAPŠAK

VELIKA NOČ, 4.4.

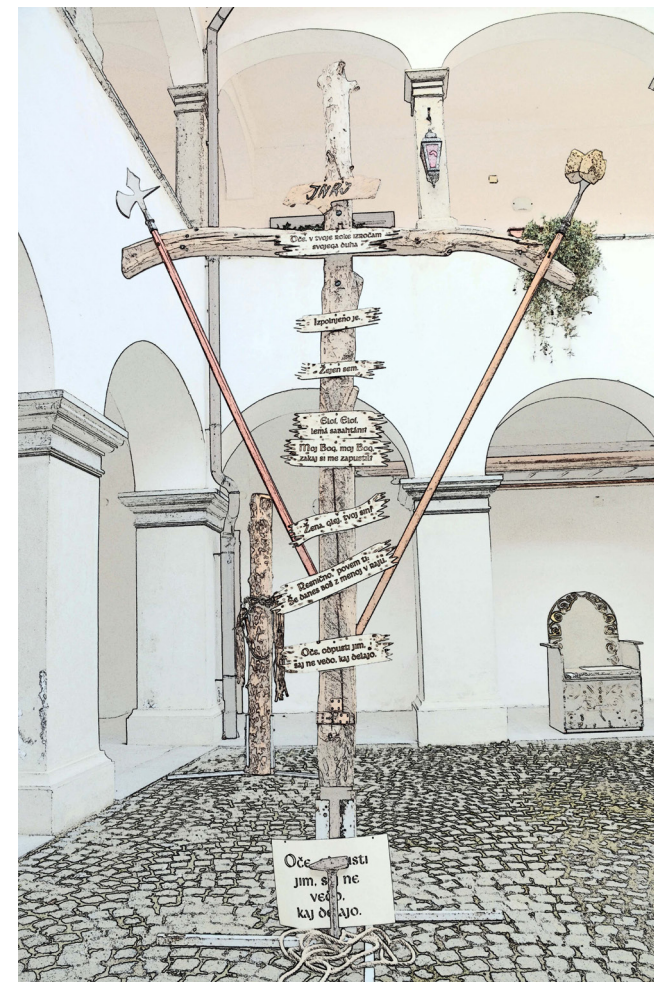
7.00: sv. maša: živi in + farani

9.00: + Jože OJSTERŠEK

10.30: + Stanislav KLINAR
+ Karolina in Alojz FELDHAUSER

MARTINOVA LILIJA

28. marec 2021, leto 13, št.: 13

Jezusove besede s križa...

Oče, odpusti...

BESEDE S KRIŽA

Na cvetno nedeljo prebiramo odlomke o Jezusovem trpljenju-pasijonu. Po starem cerkvenem izročilu imenujemo to nedeljo tudi nedelja Gospodovega trpljenja. Bogoslužje te nedelje nas nagovarja, da združimo svoje trpljenje in trpljenje vsakega iz med nas, s trpljenjem Jezusa, ki nas, z razprtimi rokami na križu, kljub vsej agoniji: preklinjanju vojakov, norčevanju levega razbojnika, posmehovanju množice, zaničljivim govorjenjem velikih duhovnikov in pismoukov, duševni, dušni in telesni bolečini, nagovarja in vabi na pot Ljubezni in Življenja; ne samo tuzemskega, ampak večnega.

Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo

»Oče« je prva in zadnja Jezusova beseda s križa. Jezus izhaja iz Očeta in se vrača k Očetu; z njim je spregovoril kot dvanajstletni deček v templju (Lk 2,49) in z Njegovim imenom na ustih je sklenil svoje življenje (Lk 23,46).

Zdaj, pribit na križu, v velikem trpljenju, se obrača Nanj s prošnjo; ampak ne zase, temveč za tiste, ki so ga pribili na križ, ki so mu odvzeli človeško dostojanstvo in ga ponižali v svoji nevednosti in neveri, da jim odpusti, da jim prizane-se trpljenje za greh, ki je večno pogubljenje.

Resnično ti povem: še danes boš z menoj v rajju

Levi in desni razbojnik se, kljub temu da sta gledala smrti v oči, nista spametovala. Pridružila sta se množici ter z njo sramotila Jezusa. Levi se je posmehoval iz Jezusovega mesijanstva in zahteval, da reši sebe in njiju, ki sta, tudi na križu, ostala razbojnika. A desni razbojnik je utihnil, ko je videl, kako Jezus vdano prenaša mnogo hujše trpljenje od njegovega (Jezus je imel na glavi trnje, sam ni imel ničesar; Jezus je bil z žebliji pribit na križ, sam je bil na križ le privezan; Jezus je imel razmesarjeno telo, sam le nekaj podpludb) in priznal levemu razbojniku, da trpita po pravi-ci. In ko je slišal, da Jezus prosi za odpuščanje vsem, ki ga mučijo, je v njem vzkliko upanje. Na Jezusa se je obrnil s skromno prošnjo: »Spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« Ni ga prosil, da ga reši trpljenja, da so mu odpuščeni zločini. . . ampak, da se ga spomni, saj če se ga bo nekdo

spominjal, če tudi bo on sam sredi pekla, ne bo sam, saj bo On z njim. Ta zavest mu je vlivala upanje in lajšala gorje; Jezusovo trpljenje ni bilo zaman.

Žena, glej, tvoj sin. Glej, tvoja mati

Jezus je s temi besedami izročil Marijo-svojo mati, učencu, ki ga je ljubil. Njun zemeljski odnos mama-sin se je zaključil. Njegova mati, ki jo označi kot žena, postane duhovna mati nas vseh, ki smo, po njegovem trpljenju, odrešeni večnega trpljenja in mi vsi smo postali njeni-Marijini božji otroci. Rojeni iz Ljubezni za Ljubezen.

Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil (Eloi, Eloi, lama sabaktani)

Trpljenje našega Gospoda je doseglo vrhunec. Jezus je povzdignil glas k višku in z molitvijo razodel svoje najhujše trpljenje in svoj najbolj notranji stik z Očetom. Bog ostaja rešitelj, tudi ko kaznuje, saj Bog svoje zaveze nikoli ne razdre, ker je zvest svoji besedi. Prav to resnico izpoveduje Jezus, ki s svojim klicem ne izraža obup ali očitek Očetu, da ga je zapustil, temveč izpoveduje globoko zaupanje v Boga, ki rešuje. Jezus v agoniji svojega trpljenja črpa moč v Očetu, zato se ne zruši, ker je Bog vir njegove nezlomljive moči.

Žejen sem

Žeja je ena najhujših telesnih muk, hujša od lakote. Ponudili so mu piti, tisti, ki so ga križali in s tem izrazili sočutje do Trpečega. Jezus pa je pil, ne zato, da bi se telesno odžejal, ampak da bi se izpolnilo Sveto pismo do kraja in da bi se duhovno odžejal, kot pravi sv. Avguštin. Jezus je bil žejen človeških duš, saj je prišel na ta svet, da bi reševal grešne ljudi, ki bi se spreobrnili in vmili k Bogu. Najprej ga je odžejal desni razbojnik, nato stotnik, ki je pod križem rekel: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin« (Mr 15,39), na bin-koštni pa že tri tisoč duš (prim. Apd 2,41).

Dopolnjeno je

Ko je Jezus okusil grenko pijačo, je dejal: »Dopolnjeno je« (Jn 19,30). To ni bil vzdih trpljenja, temveč pečat na izpolnjeno življenjsko nalogo, ki mu jo je dal Oče. Izpolnil je odrešenjski načrt za vse nas. Držal je Obljubo, ki jo je dal Očetu in

vsem nam poklonil večno življenje.

Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo

Z besedo »Oče« je Jezus začel in sklenil zemeljsko potovanje in oznanjevanje. Jezusu se, po dolgih treh urah, izteka trpljenje. Okusiti mora še zadnjo bolečino-smrt, ki je prišla na svet z grehom. Naše življenje je od rojstva dalje zorjenje za smrt, s katero Jezus pretrga vse vezi, ko svojo dušo izroči v naročje svojega Očeta in se mu v polnosti izroči.

»Križani, v smrt si šel za me. V hladen grob, zavržen zapuščen. Kakor cvet, v zemljo poteptan, a še tedaj, si ljubil me, nad vse!«

Razprte roke na križu nas vabijo na pot LJUBEZNI do nas samih in naših bližnjih. Ne s polnimi usti besed, ampak z vzgledom, bodimo drug drugemu svetla znamenja ob poti življenja.

Pomislimo, komu vse bomo odpustili, ker nas je s svojimi besedami, dejanji prizadel in koga bomo v molitvi prosili za odpuščanje za naše besede, misli in dejanja. Ne pozabi-mo odpustiti tudi sebi in spustiti v svoje srce Njega, ki nam je prvi odpustil (»Oče odpusti jim, saj ne vedno, kaj delajo«) in nam vedno znova in znova odpušča, ker nas ljubi, take kot smo v danem trenutku, prostoru, času, podobi, razmišljanju in čutenju.

Drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog odpustil v Kristusu. (Ef 4,32)

Z mislimi, besedami in dejanji se dotikamo ran (svojih in drugih), dobljenih na poti življenja. Včasih pogumno, a večkrat s strahom, saj ne vemo, kdaj in kje se bolečina konča. »Kadar se tvoj strah dotakne bolečine drugega, postane pomilovanje. Kadar se tvoja lju-bezen dotakne bolečine drugega, postane sočutje« (Stephen Levine).

Rojeni iz ljubezni smo poklicani gojiti in deliti ljubezen. In kadar življenje zaboli in rana zakrvavi, z zaupanjem sprejemajmo in dajajmo bolečino drug drugemu v roke sočutja, da jih objame Ljubezen, ki zdravi in celi, kot pravi 3. vrstica Psalma 147: »Gospod zdravi potrte v srcu in obvezuje njihove rane.«

(PK)